

A punt de celebrar el seu congrés anual, el Front Nacional pot vanagloriar-se de l'èxit aconseguit. L'aprovació de la llei Debré i la victòria a Vitrolles són alguns indicadors del creixement del racisme a França. La unitat d'acció contra Le Pen, mentrestant, s'esquerda.

Tots dividits contra el Front

El Front Nacional francès celebra el cap de setmana que ve a Estrasburg el seu congrés anual. Els habitants de la ciutat es manifesten avergonyits, però la regió alsaciana és un dels principals clients del partit ultradretà de Jean Marie Le Pen. Un cop més, el viu retrat de França, atrapada entre la repulsió pel discurs lepenista i la fascinació se-

ARXIU / EFE

El Front Nacional continua girant, més apinyat que mai, al voltant del seu líder, Jean Marie Le Pen. Les seves declaracions sobre la desigualtat "evident" de les races o la "conspiració jueva" desfan qualsevol esperança de moderació.

creta davant d'alguns dels seus arguments.

Sofia B. Y. té 25 anys, és professora a Estrasburg i encara guarda al calaix el seu carnet d'antiga militant de les Joventuts del Partit Comunista Francès. Filla d'un tunisià i d'una alsaciana, Sofia té clar des que va arribar a França que l'FN no és el partit dels "valors tradicionals" francesos, com ells insisteixen a presentar-se en la seva ciutat, sinó el moviment xenòfob que amenaça la seva estada a França.

La Sofia ja ha assistit en el passat a manifestacions contra el Front, però ara té la sensació que el perill és més profund, com si les idees del Front comencessin a calar lentament en la societat francesa. En bona part, la culpa la té la recent victòria del Front en una ciutat de 30.000 habitants, Vitrolles, la quarta ciutat que el partit de Le Pen guanya a França en els

la dècada dels anys 30. Però és que a més un 60% dels francesos dona suport a la llei, un percentatge que a l'intel·lectual i professor en Ciències Polítiques a París Sami Naïr (autor del llibre *Contra les Lleis Pasqua* recentment publicat), li sembla encara poc, "donat el bombardeig al qual han estat sotmesos els francesos des dels anys 80, en cada cita electoral, al voltant de la immigració, començant pels socialistes".

Un 60% dels francesos està a favor del control de la immigració, però un 75% considera el Front Nacional un perill, segons una enquesta publicada el passat dijous pel diari *Le Monde*. La insuportable contradicció dels francesos en els darrers anys, o l'habilitat del partit extremista per reciclar arguments i pors atàviques?

La nit de la victòria a Vitrolles, grups de joves van sortir de 'caça' pels barris de població estrangera.

darrers anys. Però també l'aprovació de la nova llei de control de la immigració (coneguda com llei Debré en trist honor del seu responsable, el ministre de l'Interior Jean-Louis Debré) per l'Assemblea Nacional.

Des d'un punt de vista objectiu, la Sofia té certes raons per sentir-se amenaçada, perquè la llei Debré és un dels arsenals jurídics més formidables que s'han bastit a Europa per reprimir la immigració, sigui legal o clandestina (vegeu requadre a la pàg. 44), des de

Sols davant el món. "El principal valor del Front Nacional és Jean Marie Le Pen, i també és el seu principal obstacle", resumia recentment un analista polític francès. El partit ultradretà continua girant al voltant del seu líder, més apinyat que mai per resistir l'enorme pressió mediàtica i política que pretén aïllar-los. Le Pen, sobretot després de l'empresonament de l'empresari socialista Bernard Tapie (l'únic que ha sabut parar-li els peus en un debat televisiu), s'ha quedat sol en el terreny de la demagògia i la piròtècnia verbal. Ningú no li fa ombra. Però les seves declaracions sobre la desigualtat "evi-

dent” de les races o la “conspiració jueva” a la qual diu que està sotmès el president Jacques Chirac desfan qualsevol esperança de moderació política, i per tant, de creixement.

El congrés d'Estrasburg no canviarà gaire aquest panorama, però això no significa que a curt termini el perill d'una pujada de l'extrema dreta hagi desaparegut. Sobretot perquè ja comencen a sorgir altres noms dintre del partit, noves generacions que podrien reemplaçar Le Pen en uns quants anys. Gent com Bruno Mégret, marit de l'alcaldesa de Vitrolles i número dos del partit.

Jove i d'aparença discreta, Mégret podria convertir-se fàcilment en l'equivalent francès de George Heider, el líder de l'ultradreta austríaca (37% dels vots en les darreres eleccions). Veritable alcalde en l'ombra a Vitrolles darrere la seva dona, Catherine, Mégret sap llençar les fletxes en bona direcció: “El nostre èxit està lligat a un desarrelament sociològic i territorial, i també a una nova presa de consciència: la gent reacciona ara sense tabús. A Vitrolles la gent no està lligada a les classes intel·lectuals, que sí que reaccionen amb tabús”, declarava recentment a *Le Monde*.

Quins són aquests “tabús”? La solidaritat, per exemple. A Vitrolles s'han acabat els cupons d'aliments per a les famílies necessitades que no siguin franceses. La cultura: a Orange, una altra ciutat dominada pel FN, la biblioteca municipal ha cancel·lat totes les subscripcions a diaris i revistes d'esquerres, i el responsable d'una sala teatral ha estat destituït per enfrontar-se a l'alcaldia. La tolerància, en definitiva: la nit de la victòria a Vitrolles, grups de joves van sortir “de caça” pels barris de població estrangera, amb el resultat de diversos ferits.

Hi ha altres perills també: la pretensió del Front Nacional de constituir branques sindicals (en el sector policíac, la construcció, els transports,...) ha estat aturada momentàniament per la justícia francesa, que no permet les associacions laborals partidistes. No

cal ser gaire llest, però, per adonar-se que aquest “petit” detall tàctic serà tard o d'hora resolt.

“El Front Nacional ha aconseguit implantar en la societat francesa la idea que si hi hagués menys immigrants hi hauria menys atur”, reconeix la Sofia, desanimada. Altres, però, creuen que el que importa és precisament això, debatre les seves idees.

Debate o reprimir? “Si el Front Nacional és un partit neonazi, que el declarin fora de la llei, que s'adoptin mesures policíacques. Però si és un partit constitucional, s'ha de debatre contra ell”, opina en les pàgines de la revista de geopolítica Lime el periodista Lucio Carraciolo. La por de l'esquerreta a comprometre's en la lluita

contra la Llei Debré iniciada recentment per un grup de cineastes manifesta, però, que encara falta molt de camí per recórrer. El PS, per exemple, va trigar tres dies a respondre a la crida dels directors. En aquest sentit, potser cal esperar també del Partit Socialista i del Comunista una renovació generacional per dur a terme el combat contra el Front de Le Pen sense complexos.

Perquè l'FN també comet errors, i greus, que poden ser replicats en el seu propi terreny. Les seves pretensions de tancar les fronteres i la seva denúncia de l'elitisme intel·lectual o polític no quadren gaire amb el seu confús programa econòmic de caire neoliberal, en què es barregen propostes com la privatització de les empreses pú-

Catherine Mégret, elegida recentment alcaldessa de Vitrolles, compareix després de guanyar les eleccions municipals acompanyada del seu marit, el número dos del Front Nacional, Bruno Mégret. Veritable alcalde en l'ombra, podria convertir-se en el successor de Jean Marie Le Pen.

Principals punts de la llei Debré

Aprovada pel parlament francès el passat dia 27 de febrer amb 113 vots a favor i 61 en contra, la llei Debré sobre la immigració estableix una sèrie de mesures que han estat comparades per la seva rigorositat a les dels anys 30 contra els jueus.

—Els certificats d'allotjament són lliurats "pel representant de l'estat" (el governador civil).

—Possibilitat de prendre les empremtes digitals d'estrangers no ciutadans de la UE que es troben a França des de fa menys de tres mesos i que sol·liciten una carta de residència.

—Regularització dels immigrants clandestins en sòl francès des de fa més de quinze anys (afecta molts pocs casos)

—La durada de la retenció administrativa abans de la presentació de l'estranger davant el jutge és ampliada de 24 a 48 hores. **J. Z.**

Manifestació antiracista a Tolosa. França es debat entre la repulsió i la fascinació davant el discurs lepenista.

Què saps del País Basc

LLEGEIX LA REVISTA QUE ET CONNECTA AMB EL PAÍS BASC

Num. 1: La situació de l'euskera • Num. 2: L'agroturisme al País Basc
 Num. 3: El concert econòmic basc • Núm. 4: Música tradicional basca

de bat a bat
 PER CONÈIXER EL PAÍS BASC

Tel. (93) 636 52 97
Apartat de Correus 9348
08080 Barcelona

bliques amb les proclames d'estendre al màxim la cobertura social dels treballadors (francesos, òbviament). Una vigilància estreta dels seus comptes també ha demostrat que els escàndols financers els han esquitxat de ple. I la seva gestió municipal també deixa molt a desitjar: a Toulon van arribar a l'alcaldia amb la proclama que eliminarien l'atur i la delinqüència, i un any després els habitants de la ciutat encara esperen les solucions màgiques.

El principal combat, però, s'entaula en el camp de la immigració i la necessària unitat d'acció. I decisions com la llei Debré o declaracions com la del dirigent gaullista François Leotard comparant el Front Nacional amb el Front Popular d'esquerra dels anys 30 no són cap bon senyal. Sobretot en un moment en què, segons l'Alt Consell per a la Integració (17 de març), la crispació va guanyant terreny en una part dels francesos i dels quatre milions d'immigrants.

Jordi Zamora (París)